

6) Enhver fremtidig varig Indskrænkning i Udskænkningens retten, der vil medføre Nedlæggelse af Beværtninger, medfører for Syndikatets Vedkommende kun, at Anlægsomkostningerne bliver at erstatte og det endda kun, forsaavidt de ikke alt er amortiserede; for den private Beværterens Vedkommende derimod ogsaa Krav paa at faa de fremtidige Fortjenestemuligheder erstattede.

7) Syndikatet er derfor ogsaa det eneste mulige Gennemgangsled til fuldstændig Ophævelse af al Udskænkning. (Nedstemning af Samlagene i Norge, Samling af al Spiritustrafik i Sverige paa Bolagenes Haand, Statssyndikatet i Rusland).

8) Ogsaa for dem, der foretrækker det »individuelle« Alkoholforbud frem for det generelle, — f. Eks. gennem det Brattske System, gennem en Regulering af Spiritusforbruget i Lighed med det under Krigen velkendte Kortsystem, men nøjere afpasset efter det individuelle Behov, ogsaa for dem maa en Centralisering af Udskænkningen i et Syndikat synes at være den eneste Mulighed for at føre en saadan Regulering ud i Livet.

9) En Centralisering af Beværtervirksomheden i et af Offentligheden kontrolleret eller medledet Syndikat paa i Byerne betyde formindskede Indkøbs- og Tilberedelsesomkostninger og billigere Bespisning, hvad navnlig betyder meget i store Byer, hvor Arbejdet ofte foregaar langt fra Hjemmene og derfor i vidt Omfang nødvendiggør Bespisning i Beværtninger.

10) En Centralisering af Beværtningen vil nemlig stræbe efter færre, men store Beværtninger i Stedet for mange og smaa, hvad ogsaa er formaalstjenligt for Ædrueligheden og en Hindring mod Udartning og Depravering af Beværtningslivet.

11) Vanskelighederne ved at paalægge Beværterne Afgift efter det solgte Kvantum af stærke Drikke falder bort, hvor Driften er en af Offentligheden kontrolleret Syndikatsdrift.

12) De Indtægter, som Syndikatets kontrollerede Salg medfører, og som ikke skal afgives til det Offentlige i Form af Afgift til Vederlag for Monopolet eller til Kapitalindskyderne i Form af Rente og Afdrag — altsaa den hele Nettofortjeneste — kan anvendes til offentlige Formaal, navnlig til paa forskellig Maade at fremme Ædrueligheden (Ekspropriation af uheldige Forretninger, Hjælp til Drankeres Redning o. s. v.).

Naar den 1ste Ædruelighedskommissions Forslag om at tillade Syndikater ikke kom ind i Loven, skyldes det sikkert Modstand fra Beværterfaget, der stillede sig til Forsvar for de mange selvstændige Erhverv overfor den paatænkte centraliserede Bedrift med det arbejdende Personale som fastgagerede Funktionærer. Det er vor Tids almindelige Brydning overalt paa Næringsomraadet mellem den koncentrerede Bedrift og de mange selvstændige Erhverv, som gaar igen ogsaa her, og hvis man ikke ogsaa her følger Udviklingen, vil Følgen nationaløkonomisk betyde Driftstab og fordyret offentlig Bespisning samt et overdrevent Tilløb af »selvstændige« Næringsdrivende til Beværterfaget og dermed en uheldig Konkurrence til Skade for den forsvarlige Driftsledelse*).

Endelig har man indsat en Bestemmelse om Kommuneafstemning, dels til Fastsættelse af Antalsgrænsen, dels angaaende Indførelse af Syndikatsbeværtning.

Det er et meget udbredt Ønske, som ogsaa næres af Kommissionens Flertal, saavidt muligt at undgaa Forskydning i de partipolitiske Stillinger ved, at Ædruelighedsspørgsmaalene trænger sig ind i Dagens Politik saavel paa Tingene som i Kommunalforsamlingerne. For Lovgivningsmagtens Vedkommende vil man formentlig i ikke ringe Omfang undgaa, at der »gaar Politik« ved Rigsdagsvalgene i Ædruelighedsspørgsmaalene, ved at overlade særlig omstridte Spørgsmaal til Kommunernes Selvstyre, og for Kommunernes Vedkommende ved at overlade saadanne til direkte Afstemning af de kommunale Vælgere.

Desuden er det vigtigt ikke at skride til stærkt begrænsende Forholdsregler uden Støtte i en udbredt Folkevillie, og man mener derfor, at Udtryksmaaden for denne Folkevillie og dens Virkninger bør lovfæstes. Noget nyt indføres jo i Virkeligheden ikke ved Kommuneafstemninger; de har været praktiserede i betydelig Udstrækning allerede før Beværterlovens Tid og anvendes bestandig endnu. Men de savner lovfæstet Regulering og lovsikret Betydning.

§ 14.

Bevilling meddeles — her er tilføjet: fornyes — af Bevillingsnævnet.

*) 1ste Ædruelighedskomm. Betænk. S. 81—90. Dansk Kriminalistforenings 7. Aarsmøde, 9. Oktober. Hakon Jørgensens Foredrag S. 118 ff.